

רש"י בבא מציעא דף לג/א

ואינה מדה - שהמשנה ותלמוד יפים ממנה, מפני שתלויין בגירסא ומשתכחים, שבימיהם לא היה גמרא בכתב, וגם לא היה ניתן לכתוב, אלא לפי שנתמעטו הלבבות התחילו דורות [אחרונים] לכתבו:

מלחמות השם לרמב"ן על הרי"ף סנהדרין דף יג/א

אמר הכותב אין מקום לקושיא זו שאם בספרי הגמ' של רבינו הגדול ז"ל היה כתוב מפורש סומא באחת מעיניו יותר הם נאמנים מספרי בעל זה המאור ואם אין כתוב בהם כך פי' הוא שפי' רבינו ז"ל ויפה כוון ודבר זה לא ניתן ליכתב אבל באמת מעיקר הגמ' הוא וכבר עמדו ראשונים על זה וכך כתב רבינו שרירא גאון ז"ל בתשובותיו כלשון הזה ורובא דרבנן דוקאני הכי גרסי בהדיא ההוא סמיא באחת מעיניו דהוה בשבבותיה דר' יוחנן וקא שכיחן ספרי דמס' דנדה גמרא דכתיבין מן טפי מאתן שני והכי מפרש ההיא סמיא באחת מעיניו:

אגרת רב שרירא גאון

(פ) ודכתבתון כיצד נכתבה המשנה ונכתב התלמוד, תלמוד ומשנה לא אכתבו לא תרוצי הוה מתרצי וזהירין רבנן למגרסינהו על פה אבל לא מנסחי דכתיבי, דאמר' בתמורה (יד, ב) דברים שבע"פ אי אתה רשאי לאומרם בכתב שנאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית, אלה אתה כותב ואי אתה כותב הלכות!:

ספר מגלה עמוקות על ואתחנן - אופן ק

תנאים ואמוראים כולו מיליהו ברזא דחכמתא, וכבר גילה הקב"ה למשה צירוף בראשי"ת (בראשית א א) תא"ר שב"י, ר"ל עלית למרום שבית שב"י (תהלים סח יט), שהם אורות של כל הנשמות שנרמזין במלת תא"ר, ורמוזים כאן בס"ת בע"ת ההיא לאמ'ר, ס"ת תא"ר, נוטריקון 'תנאים' אמוראים 'רבנים סבראי, והוא סוד גפן שיש בו שלשה שריגים (בראשית מ י), של שם אדני נקרא גפן, שכן יש קל"ג פעמים שם של אדני בתורה כמנין גפן, ואף על פי שבמסורה כתיב קל"ד פעמים, אצל מנוח כתיב אדני מלא בו' (שופטים יג ח), שלשה שריגים אלו, הן הן ג' דורות שהם תא"ר, והן שלשה עדרי צאן רובצים (בראשית כט ב) על התורה שהיא באר,